

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17923/2024
18.09.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., које заступа Душан Булатовић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., кога заступа Миле Ранкић, адвокат из ..., ради заштите од насиља породици, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 244/24 од 24.04.2024. године, у седници одржаној дана 18.09.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 244/24 од 24.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу П2 266/23 од 22.02.2024. године, ставом првим изреке, забрањено је туженом да се приближава тужиоцима на удаљености мањој од 50 метара, да их узнемирава на било који начин, па му је наложено да се уздржава од приближавања на тој удаљености и од сваког дрског, безобзирног и злонамерног понашања којим се угрожава телесни интегритет, душевно здравље и спокојство тужилаца. Ставом другим изреке, наведене мере заштите од насиља у породици одређене су за период од годину дана од дана доношења пресуде и одлучено је да мере могу бити продужене све док не престану разлози због којих су одређене. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима на име трошкова парничног поступка исплати износ од 192.000,00 динара. Ставом четвртим изреке, одређено је да жалба не одлаже извршење пресуде.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж2 244/24 од 24.04.2024. године одбио као неосновану жалбу туженог и потврдио пресуду Основног суда у Лазаревцу П2 266/23 од 22.02.2024. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23- други закон) и оценио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила и тужени су рођени брат и сестра, а тужилац АА је супруг тужиље. Између парничних странака већ дуги низ година су поремећени односи, који су узроковани сукобима око неге и старања сада пок. мајке тужиље и туженог. Дана 02.09.2023. године на месном гробљу у ..., када су тужиоци дошли на гроб мајке тужиље и туженог, односно таште тужиоца, поводом 40 дана од њене смрти, тужени је ушао колима у гробље и из кола изрекао низ увреда тужиоцу, псовао му је мајку, говорећи тужиоцима да им је забранио да долазе на мајчин гроб, што је код тужилаца изазвало велико узнемирење. Тужени је тужиоце пријавио полицији тражећи да се тужиоцима забрани долазак на гробље. Решењем Основног суда у Лазаревцу Нп 233/23 од 03.09.2023. године је поводом овог догађаја утврђено да је овде тужени вршио психичко насиље према овде тужиоцима. Према процени органа старатељства, имајући у виду да међу странкама постоје дугогодишњи поремећени односи у вези са негом и старањем сада пок. мајке тужиље и туженог, која је туженог у два наврата пријављивала због насиља у породици, ризик од насиља у породици је средњег интензитета, са ситуационим потенцијалом за ескалацију до високог интензитета, те је целисходно одредити мере заштите од насиља у породици.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су усвојили тужбени захтев налазећи да понашање туженог наведеном приликом према тужиоцима има обележја насиља у породици у смислу члана 197. став 1. Породичног закона, те су изречене мере забране приласка тужиоцима на удаљености мањој од 50 метара и уздржавање туженог од сваког дрског, злонамерног и безобзирног понашања, односно забране приласка и узнемиравања тужилаца, које мере по становишту нижестепених судова представљају адекватне и сврсисходне мере, којима се могу створити услови за превенцију понављања насиља и обезбеђење спокојства и безбедности тужилаца као жртви насиља у породици.

По оцени Врховног суда неосновано се ревизијом туженог указује на погрешну примену материјалног права.

Према члану 197. Породичног закона, под насиљем у породици подразумева се понашање којим један члан породице угрожава телесни интегритет, душевно здравље или спокојство другог члана породице (став 1), у ставу другом исте законске одредбе наведени су карактеристични видови насиља у породици уз одређење да се насиљем сматра свако дрско, безобзирно и злонамерно понашање, које један члан породице испољава према другом члану породице. Чланом 198. став 1. тог закона, прописано је да против члана породице који врши насиље суд може одредити једну или више мера заштите од насиља у породици којима се привремено забрањује или ограничава одржавање личних односа са другим члановима породице. У истој одредби прописано је да је мера заштите од насиља у породици забрана даљег узнемиравања члана

породице, при чему се све мере заштите од насиља могу одредити у трајању од највише годину дана (став 3).

У смислу цитираних одредби, насиље у породици подразумева свако понашање које одступа од стандарда уобичајеног опхођења и комуницирања са члановима породице, што јесте у конкретном случају. Насупрот ревизијским наводима, да би постојало насиље у породици, није неопходан одређени континуитет (трајност таквог понашања), већ је у одређеним ситуацијама довољан један акт понашања који има карактер насиља у породици. Поред тога, неопходно је да суд покаже „нулту толеранцију“ на насиље, што даље значи да се свако понашање које одступа од стандарда нормалног опхођења и комуникације са члановима породице мора квалификовати као дрско, безобзирно, односно злонамерно понашање. И по оцени овог суда, испољено понашање туженог у инциденту који се догодио 02.09.2023. године, насупрот ревизијским наводима, има сва обележја насиља у породици, имајући у виду све околности конкретног случаја, а пре свега дугогодишњу поремећеност односа између странака и изрицање ове мере је неопходно како би се тужиоцима пружила заштита и обезбедили мир и спокојство за одређени временски период, па изречене мере представљају адекватне мере заштите од насиља према утврђеној врсти и обиму насиља.

На основу члана 414. став 1. ЗПП из изложених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић